

der gik af, fik $\frac{2}{3}$ af Gagen i Pension, da var det heller ingen almindelig Regel, og det er mig godt bekendt af flere Sager af denne Art, som jeg i min Embedsstilling har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, at der aldeles ikke var en bestemt Regel med Hensyn til disse $\frac{2}{3}$; navnlig bleve Embedsindtægterne for de forskjellige Embedsmænd ofte forskjelligt beregnede. Jeg vil ikke tale om den Uudtagelse, der blev gjort med Hensyn til de sportulerede Embedsmænd, med Hensyn til hvilke der var den Regel, at deres Embedsindtægter bleve halverede, og deraf fik de kun $\frac{2}{3}$ i Pension, men selv med Hensyn til disse Embedsindtægter blev der fulgt forskjellige Regler. Det Første, jeg lærte nogle af disse Sager at kjende, beregnedes alle de sportulerede Embeders Indtægter som uvisse; der skjedes ikke imellem dem af dem, der vare visse, og dem der vare uvisse. I de senere Aar opstillede man den Regel, at af de visse Indtægter, som disse Embeder havde, blev der tilstaaet $\frac{2}{3}$ i Pension, medens de ældre Regler blev fulgte med Hensyn til den ene $\frac{1}{3}$, og Pensionen blev i Reglen bestemt derefter, dog sjældent med en bestemt Sum, der stod i et vist Forhold til Embedsindtægterne, men i Reglen med et rundt Besløb. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig med Hensyn til de omhandlede 2 Indstillingspunkter til den nævnte Paragraph.

Ordføreren: De Bemærkninger, den ærede foregaaende Taler har meddeelt, stadfæste ganske, hvad der er yttret i Udvalgets Betænkning, og, hvad jeg ogsaa ved Sagens 1ste Behandling tillod mig at foredrage, og, som gik ud paa, at den Ulighed, som har fremkaldt Udvalgets første Forslag til § 3, har fundet Sted ligesaa vel blandt de forskjellige Classer af Civiletaten, som, naar man sammenligner Nogle af dem, som henhøre til Civiletaten, med dem under Militæretaten. Det forekommer mig derfor ogsaa, som Discussionen under forrige Behandling tog en Retning, der ikke ganske stemte med vor Betænkning, eller med mit Fo-

redrag, naar det syntes, som om det blev opstillet, at Spørgsmaalet kun gjaldt om Civiletaten i Modsetning til Militæretaten. Hvad nu Civiletaten angaaer, troer Udvalget tilstrækkeligt at have udtalt sin Sympathi for de militære Embedsmænd, som ere kaldte til Tjeneste i nærværende Krig; deels vil det være bemærket af det ærede Thing, hvorledes vi under Nr. 3 have gjort en Indstilling, der netop er beregnet paa at forbedre vore Officerers Stilling i det Tilfælde, at de ere saa uheldige at komme til Skade, saa at de maae forlade deres militære Stilling, og deels have vi med klare Ord udtalt, hvor gjerne vi vilde gaae ind paa en Bestemmelse om, at den paatænkte Aldersgrænse heller ikke skulde komme de militære Embedsmænd til nogen Skade, som have tjent i den nærværende Krig. Derimod var det Udvalgets Formening, at man, ved at affatte en Lov, der er beregnet paa Fredstid, maatte bestræbe sig for, at gennemføre saadanne Anskuelser, der i Livet kunde bevirke Lighed mellem de forskjellige Classer, og det var derpaa, vi havde vort Die henvendt, da vi gjorde vor første Indstilling til § 3. Vi kunde ikke skjønne, at der var nogen Anledning til, naar man betragter den militære Embedsmand i Fredstid, at troe, at han fra andre Sider var saa ugunstigt stillet, at det burde have tilfølg, at han med Hensyn til Pensionsvæsenet i den Grad skulde begunstiges med Hensyn til sin hele Fremtid. Hvorledes de Militaires Stilling vil blive, naar Landet engang naaer Fred, kan Ingen af os vide, ligesaa lidt som hvorvidt en Omorganisation af Armeen vil finde Sted og hvad Indskydelse denne vil have.

Rettelser.

Nr. 15, Sp. 212, Linie 8—7 f. n., „Skabelige“ læs: „Naturlige.“